

O lehkém našlapování: Staronordské rozvaliny ve Skyrimu

napsal Sigilis Justus

o skyrimské krajině jsou rozesety rozvaliny starověkých budov, jež slouží jako doklad činnosti dávných nordů. Když tito údajně "barbaři" budovali místa posledního odpočinku pro svou zesnulou šlechtu, dokázali, že k barbarství mají ve skutečnosti daleko, a vymysleli jedny z nejpropracovanějších a nejdůmyslnějších obranných systémů, jaké svět kdy spatřil. Připočteme-li k tomu, že hrobky střeží obávaní draugirové, nelze se divit, že tato místa jsou pro rádoby lovce pokladů náročnou výzvou.

Nejčastěji přehlíženou nástrahou je přehršel pastí, které jsou v hrobkách rozesety doslova na každém kroku. Nordové si potrpěli na rozmanitá obranná zařízení, počínaje napnutými provázky, jejichž přetrhnutím se uvolní kámen ve stropě, až po šipkové pasti aktivované nášlapnou deskou. Většinou pastí se našťestí lze vyhnout - stačí si povšimnout spouštěcího mechanismu a obejít jej. Jelikož pasti bývaly umísťovány hlavně tam, kde vaši pozornost odvádí něco jiného, nezapomínejte se dívat pod nohy.

Jednou ze zásad přežití ve staronordských rozvalinách je chytře obracet pasti proti současným obyvatelům. Nalákat je přímo na spouštěcí mechanismus bývá často až směšně snadné - pak už se stačí jen dívat, jak se na nich past vyřadí. Tento postup přijde vhod zejména, narazíte-li na past s olejem. Pomocí střelby nalákejte protivníka do kaluže oleje a poté dalším šípem sestřelte ze stropu nádobu s ohněm. Nádobu se rozbije, kaluž vzplane a zapálí nepřítele. Jen se prosím nezapomeňte ujistit, že v té kaluži sami nestojíte, jinak by vaše výprava mohla skončit poněkud předčasně.

Ta nejpůsobivější ukázka technické vynalézavosti, na niž můžete narazit v rozvalinách, má však ke smrtícím pastem daleko. Za použití všemožných kladek, pák, přepínačů a nášlapných desek vytvořili staří nordové frustrující překážky, nad kterými si budete lámat hlavu a kvůli nimž se možná nebudete moci dostat dál. Tyto hlavolamy lze rozeznat na první pohled: někdy uvidíte větší množství pák na témže místě, jindy otočné sloupky s rytinami kolem dokola, a někdy dokonce pole nášlapných desek, které pokryjí podlahu v celé místnosti. V některých případech lze hádanku vyřešit metodou pokus-omyl, jindy se řešení skrývá v jiné části komplexu. V takovém případě doporučuji mít po ruce zápisník a psací potřeby.

Ačkoliv v nordských ruinách se to často hemží všelijakou havětí, například kolčaváky nebo pavouky, zdaleka nejnebezpečnější hrozbou jsou mocní draugirové. Tyto hrůzostrašné oživené mrtvoly číhají na většině hrodek - jsou to jejich strážci a budou je nemilosrdně bránit. Jelikož draugirové nehybně leží, dokud někdo nevkročí na střežené místo, doporučuji vám mít se na pozoru před veškerými pohřebními výklenky nebo sarkofágy, na které narazíte. Tato nemrtvá stvoření dokáží vstát rychle a nehlasně, proto si vždy hlídejte záda. Kdejaké neživé ostatky, jež jste zanechali za sebou, mohou znenadání vstát a bez varování se po vás vrhnout.

Kdo se vypořádá s nástrahami nordských rozvalin, neodejde bez odměny. O pohřebních komorách ve velkých komplexech je známo, že obsahují rozmanité poklady, od zlatých mincí až po příležitostnou kouzelnou zbraň či zbroj. Nezapomeňte prozkoumat též drobné obřadní urny rozeseté napříč rozvalinami - často se do nich ukládaly velice cenné předměty, jež měly sloužit zesnulému v posmrtném životě. Existují i zkazky, že ve většině hrodek, ne-li rovnou ve všech, se nacházejí velké stěny pokryté magickými symboly. Tyto domněnky však zatím nebyly potvrzeny.

Přestože toto pojednání o nordských rozvalinách může působit vyčerpávajícím dojmem, nepochybuji o tom, že se najdou i dosud nepopsaná nebezpečí. Proto do hrodek vstupujte vždy jen s patřičným vybavením a spolehlivou zbraní po boku. S trochou trpělivosti, bystrým zrakem a opatrným našlapováním můžete v rozvalinách přijít k obrovskému jmění - naopak pokud se do nich vrhnete bezhlavě, riskujete, že stejně jako mnozí před vámi jen rozšíříte řady stálých obyvatel.